

El papa Francesc i el Papa emèrit

Dij, 13/03/2014 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Des de la renúncia de Benet XVI i l'elecció del papa Francesc, s'ha produït un canvi espectacular de percepció general sobre l'Església, dins i fora. No obstant això, ni l'Església estava tan malament amb Benet XVI ni ara està tan bé amb el papa Francesc. Les transformacions profundes necessiten temps i assimilació. Entreveiem un nou horitzó, però encara no hi hem arribat. El papa Francesc és clau en aquesta tasca, però hi ha més factors que entren en joc.

Primer, el centre de l'Església és Jesucrist. Sempre està en el seu cor, en qualsevol moment de la història. Malgrat que es produeixin vaivens a la barca, Ell garanteix la travessia. Els timoners tenen la seva funció, important i necessària, però no són la raó última del viatge. Convé recordar-ho en els moments dolents, però també en els bons, que són més breus i passatgers. L'Esperit infla les veles per impulsar la barca cap al Regne.

Segon, Benet XVI i Francesc són les dues parts d'un díptic. Difícil d'entendre l'un sense l'altre. Al Credo, s'afirma que abans de la resurrecció cal baixar als inferns. Aquesta va ser la tasca de Benet XVI: pederàstia, Institut per a les Obres de Religió (IOR), Vatileaks, cúria vaticana, rebuig mediàtic... Culmina en la seva renúncia, moment excepcional de gràcia i de lucidesa. Formes modèliques i fons revolucionari. Sap estar a l'ombra sense entorpir les passes del seu successor. Una feina difícil. La tasca que l'Esperit ha encomanat al papa Francesc té a veure amb la resurrecció: noves formes i nous llenguatges en sintonia amb l'alegria de l'evangeli, títol de la seva primera exhortació apostòlica. Després d'atavismes. Moments d'il·lusió i d'esperança. També transitoris, perquè tard o d'hora arriba la persecució. Si només són expectatives humanes, acabaran en frustració. Si tenen arrel evangèlica, potser passaran per la creu però acabaran en la resurrecció.

Tercer, una proposta de seguiment de Crist sense complexos. Pecadors, sí, però amb la missió irrenunciable de l'anunci. Respecte per la pluralitat sense ofegar la mateixa identitat. Proposta de vida sense imposicions. Ressò de les paraules de Jesús: «Si vols...» Un canvi substancial en les tasques pastorals. No podem silenciar el Regne de Déu. Una prudència falsa suposaria traïr la missió. El papa Francesc insisteix en aquest punt. Cal sortir de les seguretats a les perifèries. Prefereixo una Església accidentada, per sortir, que no pas malalta... Els desafiaments són immensos. Les prioritats han de sorgir de l'evangeli, més que de les reclamacions mundanes. Cada cristià ha d'assumir la seva vocació a l'Església. Els laics tenen la seva que no pot ser minusvalorada per més temps.

La imatge inèdita dels dos papes, vestits de blanc, ens parla de fraternitat i de temps nous, que són els que ara ens toca viure.